

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 12Cb/5/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6405200235
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6405200235.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom vo veci žalobcu: U. H., nar. X. X. XXXX, trvalý pobyt: H. XX/XX, Z. B., proti žalovanému: Stavebné bytové družstvo, Pod Donátom 3, Žiar nad Hronom, IČO: 00 176 192, zast.: JUDr. Jana Šáľková, advokátka so sídlom v Žarnovici, Bystrická 1029/101, o zaplatenie 238 682,73 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh na prerušenie konania **z a m i e t a** .

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 35 564,69 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 13 % p. a. zo sumy 28 582,69 € od 18. 3. 2006 do 17. 9. 2007, zo sumy 70 999,07 € od 18. 3. 2006 do 12. 9. 2006, zo sumy 103 243,84 € od 28. 3. 2006 do 12. 9. 2006, zo sumy 35 857,13 € od 28. 3. 2006 do 21. 7. 2020 a zo sumy 35 564,66 € od 22. 7. 2020 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti žalobu **z a m i e t a** .

IV. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v rozsahu 99 %.

V. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 12. 1. 2005, domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 99 581,76 € (3 000 000,-Sk) s ročným úrokom 22 % a trovy konania z dôvodu náhrady skutočnej škody a ušlého zisku.

2. Po viacerých návrhoch na zmenu, resp. rozšírenie žaloby sa ustálil predmet konania na sumu 239 210,02 € (7 206 441,-Sk) s ročným úrokom vo výške 18,80 % z dlžných súm do zaplatenia podľa návrhu na zmenu žaloby z 14. 3. 2006 (č. I. 39). Okresný súd o tomto nároku rozhodol rozsudkom z 29. 5. 2006 č. k. 12Cb/5/2005-163 tak, že konanie v sume 527,29 € (15 885,-Sk) zastavil (výrok I.) a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 238 682,73€ (7 190 556,-Sk) spolu s 18,8 % ročným úrokom z omeškania od 15. 1. 2001 do zaplatenia (výrok II.). Ďalej rozhodol o povinnosti žalovaného nahradiť trovy konania žalobcovi (výrok III.) a vo zvyšku súd žalobu zamietol (výrok IV.).

3. Voči predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie, ktoré smerovalo len proti priznanej časti sumy 1 941 314 Sk, proti výške úroku z omeškania z celej priznanej sumy a trovám konania, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd rozsudkom z 13. 6. 2007, č. k. 41Cob/319/2006-236,

ktorým napadnutý rozsudok potvrdil v napadnutej časti výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi skutočnú škodu vo výške 28 582,69 € (861 082,-Sk) a vo zvyšnej časti (ušlý zisk predstavujúci sumu 1 080 232 Sk, t. j. 35 857,13 €, úrok z omeškania a trovy konania) rozsudok zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Okresný súd tak bol povinný opätovne rozhodnúť už len o výške nároku spočívajúceho vo vyčíslenom ušlom zisku vo výške 35 857,13 €, úroku z omeškania z celej uplatnenej sumy a trov konania.

4. Od rozhodnutia odvolacieho súdu vzhľadom na uplynulý čas došlo k podstatnej zmene skutkových okolností. Po vrátení veci odvolacím súdom žalobca 14. 9. 2007 doručil písomné vyjadrenie k výpočtu ceny podľa výšky inflácie, ktorý po kontrole výpočtu výšky ceny a porovnaní s vyžiadanými údajmi o miere inflácie za jednotlivé mesiace v rokoch 1999 - 2005 na základe údajov od Štatistického úradu SR z 7. 9. 2007, dospel k záveru, že jeho výpočet je správny aj s použitou výškou inflácie. Poukázal na to, že podľa údajov Štatistického úradu SR za rok 1999 bola inflácia 10,6 %, vo výpočte ceny bola žalobcom uvedená inflácia 10,533 %, v roku 2000 bola inflácia 12 %, pre výpočet ceny bola použitá žalobcom inflácia vo výške 12,166 %, za rok 2001 bola vo výške 7,1 %, pričom žalobcom bola v žalobe použitá 7,341 %, za rok 2002 predstavovala 3,3 %, pričom žalobcom bola použitá 3,35 %, za rok 2003 predstavovala 8,5 %, žalobcom v žalobe bola použitá 8,558 %, za rok 2004 predstavovala 7,5 % a žalobcom použitá v žalobe bola vo výške 7,550 %. Žalobca pritom vychádzal pri výpočte z 12 mesačných údajov miery inflácie z roku matematicky priemerovaných na jeden údaj za rok s presnosťou na tri desatinné miesta.

5. Podľa žalobcu žalovaný nepostrehol, že k roku 1999 sa cena menila z dvoch dôvodov, a to prekročenia limitu kurzu nemeckej marky a zmeny medziročnej inflácie. Na toto poukázal aj znalec CORPORA a. s. vo svojom znaleckom posudku č. XX/XXXX na str. 23 ods. 9, tiež na str. 26 ods. 9 a správnosť výpočtu ceny potvrdil. Pokiaľ ide o počet účastníkov a cenu žalobca uviedol, že počet účastníkov TV rozvodov bol preukázaný pôvodnými zmluvami a predstavoval 3 119 účastníkov. Žalobca si uplatňuje svoj nárok podľa celkového počtu 3 015 účastníkov, pre ktorých vykonával činnosť na podklade písomných, ale aj ústnych zmlúv s odberateľmi z obdobia 1993 - 1996. Žalované obdobie ušlého zisku je však z obdobia 2001 - 2005, kedy by bolo nutné zmluvy z dôvodu legislatívneho a technického vývoja po čase modifikovať (programová skladba a reálne tržná cena). Výška ceny služby, ktorá mohla byť pri riadnom prevádzkovaní, je vypočítaná podľa pôvodných zmlúv, neodzrkadľuje reálnu výšku, ale iba 50 % reálnej ceny na trhu. Na to poukázal aj znalec CORPORA a. s. v znaleckom posudku č. XX/XXXX a tiež to dokazuje aj predpis nájomného vydaný žalovaným, ktoré za rok 2001 bolo vo výške 99 Sk, ale v roku 2005 už bolo vo výške 2 564 Sk. Žalobca takto požaduje náhradu ušlého zisku iba vo výške cca. 50 %. Žalobca k svojmu vyjadreniu predložil aj vyjadrenie Štatistického úradu SR z 7. 9. 2007 o miere inflácie v SR za obdobie 1997 - 2005.

6. Okresnému súdu bolo 9. 10. 2007 doručené zo strany žalobcu písomné oznámenie o počte zmluvných účastníkov s inflačnou doložkou a bez inflačnej doložky podľa jednotlivých zmlúv, pričom počet účastníkov s navýšením ceny podľa inflácie bolo 3 105 a účastníkov bez navýšenia ceny podľa inflácie bolo celkovo 15, pričom žalobca si uplatňuje iba cenu za počet účastníkov 3 015. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, žalobca vychádzal pri jej určení z dátumu uzavretia predmetných zmlúv o dielo (5/1995 s účinnosťou od 1. 1. 1995). Podľa potvrdenia VÚB a. s., úroková sadzba v 1/1995 bola 20 % - 23 %, v 5/1995 predstavovala 20 % a podľa údajov od Slovenskej sporiteľne a. s. 19,5 %, k tomu sa pripočíta + 1 % podľa zákona, čo predstavuje spolu preukazovanú nárokovanú výšku úroku z omeškania v priemere 20,75 % ročne. Zároveň predložil potvrdenie od Slovenská sporiteľňa a. s. o prehľade úrokových sadzieb od roku 1991, informáciu od VÚB a. s. o obvyklých úrokových sadzbách za obdobie 11/1994 - 1/2004.

7. V ten istý deň bol súdu doručený list od žalobcu s označením „upresnenie návrhu petitu“ z 8. 10. 2007, v ktorom žalobca uviedol, že 12. 9. 2006 žalovaný uhradil časť žalovaného nároku vo výške 174 242,91 € (5 249 242,-Sk) a 17. 9. 2007 sumu 28 582,69 € (861 082,-Sk). Po zohľadnení uhradených súm bol žalovaný naďalej povinný zaplatiť žalobcovi sumu 35 857,13 € (1 080 232,-Sk) a úroky z omeškania počítané nasledovne: 2 788,71 € (84.012,60 Sk) od 15. 1. 2001 do 12. 9. 2006, 2 610,76 € (78.651,80 Sk) od 15. 2. 2001 do 12. 9. 2006, 2 610,76 € (78.651,80 Sk) od 15. 3. 2001 do 12. 9. 2006, 2 610,76 € (78.651,80 Sk) od 15. 4. 2001 do 12. 9. 2006, 2 610,76 € (78.651,80 Sk) od 15. 5. 2001 do 12. 9. 2006, 3 119,80 € (93.987,00 Sk) od 15. 6. 2001 do 12. 9. 2006, 2 610,76 € (78.651,80 Sk) od 15. 7. 2001 do 12. 9. 2006, 2 610,76 € (78.651,80 Sk) od 15. 8. 2001 do 12. 9. 2006, 2 610,76 € (78.651,80 Sk) od 15. 9.

2001 do 12. 9. 2006, 2 610,76 € (78.651,80 Sk) od 15. 10. 2001 do 12. 9. 2006, 2 610,76 € (78.651,80 Sk) od 15. 11. 2001 do 12. 9. 2006, 136 380,18 € (4 108 589,30 Sk) od 1. 5. 2002 do 12. 9. 2006, 34 827,29 € (1 049 206,80 Sk) od 12. 9. 2006 do 17. 9. 2007, 14 847,99 € (447 310,50 Sk) od 17. 9. 2007 do zaplattenia, 10 216,13 € (307 771 Sk) od 12. 9. 2006 do zaplattenia a vo výške 0,2 % denne zo sumy: 1 200,86 € (36.177,20 Sk) od 15. 1. 2001 do 12. 9. 2006, 1 291,72 € (38.914,50 Sk) od 15. 2. 2001 do 12. 9. 2006, 1 291,72 € (38.914,50 Sk) od 15. 3. 2001 do 12. 9. 2006, 1 291,72 € (38.914,50 Sk) od 15. 4. 2001 do 12. 9. 2006, 1 291,72 € (38.914,50 Sk) od 15. 5. 2001 do 12. 9. 2006, 1 343,43 € (40.472,30 Sk) od 15. 6. 2001 do 12. 9. 2006, 1 291,72 € (38.914,50 Sk) od 15. 7. 2001 do 12. 9. 2006, 1 291,72 € (38.914,50 Sk) od 15. 8. 2001 do 12. 9. 2006, 1 291,72 € (38.914,50 Sk) od 15. 9. 2001 do 12. 9. 2006, 1 291,72 € (38.914,50 Sk) od 15. 10. 2001 do 12. 9. 2006, 1 291,72 € (38.914,50 Sk) od 15. 11. 2001 do 12. 9. 2006, 58 727,38 € (1 769 220,90 Sk) od 1. 5. 2002 do 12. 9. 2006, 14 997,16 € (451 804,40 Sk) od 12. 9. 2006 do 17. 9. 2007, 6 393,77 € (192 618,70 Sk) od 17. 9. 2007 do zaplattenia, 4 399,25 € (132 531,70 Sk) od 12. 9. 2006 do zaplattenia. V odôvodnení upresnenia žalobného návrhu žalobca uviedol, že každá žalovaná suma je pre účel úrokov z omeškania delená v pomere 69,9 % podielu podľa zmlúv so žalovaným a 30,1 % podľa podielu ostatných účastníkov z počtu všetkých účastníkov. Plný počet všetkých účastníkov bol 3 120, sám žalovaný mal celkový počet účastníkov 2 181, čo je podiel 69,9 % z celkového počtu všetkých účastníkov. Pri zmluvách s ostatnými účastníkmi bol dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,2 % za deň a je uplatnený na 30,1 % časť zo žalovanej sumy. O tomto návrhu na zmenu žaloby rozhodol okresný súd uznesením z 2. 2. 2021.

8. Dňa 29. 4. 2009 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že nie je možné overiť podstatné náležitosti zmlúv, ako i to, kto zmluvy uzatváral, dobu ich platnosti eventuálne iné zmluvné podmienky, ktoré sú prekryté. Takto doručené zmluvy vyvolávajú u žalovaného pochybnosti o podstatných náležitostiach dôležitých na posúdenie nárokov žalobcu, ako aj o ich platnosti. Taktiež sa vyjadril k úprave petitu z 2. 1. 2008 (k tomuto dátumu nebola robená úprava žalobného návrhu, pozn. súdu), pričom žalovaný odkázal na svoje písomné vyjadrenie k úprave petitu z 28. 2. 2008. Čo sa týka úroku z iných zmlúv vo výške 0,2 % denne, tento úrok činní ročne 73 % a v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 265 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom v čase vzniku omeškania, pričom k zmluvnému účtovaniu úroku z omeškania mohlo dôjsť len vo vzťahu k účastníkovi konkrétnej zmluvy a len z dôvodov uvedených v zmluve. Táto situácia však nenastala, pri vymáhaní náhrady škody od žalovaného nie je možné prenášať zmluvné dojednania s inými subjektmi pre účely vyčíslenia nárokov na náhradu škody. Je potrebné odlišovať, kedy vznikla žalobcovi škoda vo výške ušlého zisku a odlišiť, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s náhradou spôsobenej škody. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobca listom z 24. 3. 1998 vyzval žalovaného, aby mu umožnil naďalej vykonávať práce podľa obchodných zmlúv, inak si bude vymáhať náhradu škody. Predmetným listom tak žalobca žalovaného nevyzval na úhradu škody, čím si nesplnil zákonnú podmienku na plnenie. Taktiež nie je pravdou, že žalovaný mal presne vedieť o výške spôsobenej škody. Výšku skutočnej škody, resp. ušlý zisk vyčíslil žalobca len v žalobe, aj to v počiatku nesprávne, čo viedlo aj k zrušeniu rozsudku okresného súdu č. k. 8Cb/168/1999-126. Žalovaný napokon považuje úpravu ceny žalobcom na rok 2000 za problematickú, inflačný rozdiel, ktorý použil žalobca na rok 2000 bol vo výške 10,53 % a podľa vyjadrenia svedka D.. F. na pojednávaní konanom 4. 1. 2008 mala byť cena z tohto titulu zmenená len o jednu polovicu rozdielu, teda 5,26 %. Takto nesprávne vyčíslená cena neoprávnene zvyšuje mieru ušlého zisku navrhovateľa i na ďalšie roky v tejto problematike.

9. Následne bolo konanie prerušené a pokračovalo sa až na základe uznesenia z 29. 9. 2020 (č. I. 357). Žalobca sa na výzvu súdu vyjadril, že zotrváva na podanej žalobe v celom rozsahu (č. I. 360). Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 26. 11. 2020, na ktorom rozhodol o návrhu na pripustenie zmeny strany sporu na strane žalobcu, tohto konania sa zúčastnil iba žalovaný, na ktorom uviedol, že z vyjadrenie žalobcu nie je zrejmé, na ktorom podanom žalobnom návrhu zotrváva, keďže naposledy upresňoval petit bez toho, aby sa vyjadril, či išlo o návrh na zmenu žaloby a navrhuje, aby súd v tejto časti žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca nemá nárok na uvedenú sumu, lebo sa jedná o obdobie, ktoré sa týkalo po odstúpení od zmluvy zo strany žalovaného a jednotlivé zmluvy stratili platnosť, pretože rozhodnutia telekomunikačného úradu boli následne zrušené. Bližšie sa k týmto skutočnostiam žalovaný vyjadrí písomne. Ďalej čo sa týka úroku z omeškania, žalovaný navrhuje, aby súd žalobu zamietol v tej časti, v ktorej sa úrok z omeškania uplatňuje skôr, než bola žalovanému oznámená výška škody, ktorú požaduje žalobca, pretože žalovaný sa o výške škody dozvedel až po doručení príslušných listín v tomto konaní.

10. Okresnému súdu bolo 15. 12. 2020 doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom potvrdil, že v danom konaní nebolo rozhodnuté už len o sume 35 857,16 € a o úroku z omeškania a trovách konania, potom čo uhradil časť uplatneného nároku. V konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 12Cb/180/2002, si žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody za lokalitu B. Š., okrem iného aj za obdobie od 1. 1. 2001 do 31. 12. 2001 bez vyčíslenia. Ušlý zisk za túto lokalitu za rovnaké obdobie si žalobca uplatnil aj v tomto konaní. Podľa špecifikácie náhrady škody z 11. 4. 2006 bol ušlý zisk za rok 2001 za lokalitu B. Š. účtovaný za 996 bytov pri jednotkovej cene za byt 53,80 Sk, potom plánové tržby predstavovali sumu 53 584,80 Sk za mesiac, z toho ušlý zisk predstavoval 66,98 %, t. j. 430 693,18 Sk za rok 2001, čo predstavuje sumu 14 296,39 €. Vzhľadom na to, že konanie vedené pod sp. zn. 12Cb/180/2002 bolo právoplatne skončené, žalovaný namieta prekážku rozhodnutej veci. Ďalej poukazoval na znalecký posudok vypracovaný CORPORA a. s. str. 14 až 19, z ktorého vyplýva, že ušlý zisk bol v znaleckom posudku určený ako rozdiel medzi predpokladanými tržbami a nákladmi, pričom spotreba materiálu, energie, služby, osobné náklady, odpisy dlhodobého hmotného a nehmotného majetku a ostatné náklady hospodárskej činnosti a na finančnú činnosť. V posudku bolo konštatované, že všetky uvedené nákladové položky vychádzajú z údajov účtovníctva podnikateľa a sú vo vzťahu k jeho podnikateľskej činnosti. V účtovníctve podnikateľa je tento nákup zahrnutý v položke nákup materiálu, režijné náklady a nákup služieb. Materiál sa nachádza na inventúrnom zápise stavu a základných prostriedkov ku dňu 31. 12. 1995, ktorý bol dodaný žalobcom. Z inventúrneho zápisu, o ktorý žalobca opiera nárok na náhradu priamej škody, je zrejmé, že sa ide o materiálové náklady. Inventúrny zápis je prílohou znaleckého posudku, ktorý navrhuje žalovaný posúdiť ako dôkaz k vyššie uvedenému, ako aj k nasledujúcemu tvrdeniu žalovaného. Ušlý zisk v znaleckom posudku určený ako rozdiel medzi predpokladanými tržbami a nákladmi a do nákladov za roky 1994 a 1995 bola započítaná aj spotreba materiálu a tieto náklady sú vyjadrené v znaleckom posudku percentom nákladovosti. Potom sa náklady na nákup materiálu od predpokladaných tržieb odpočítali pre určenie ušlého zisku, preto nie je možné ich následne pripočítať ako priamu škodu určenú z inventúrneho zápisu obsahujúceho materiálne náklady. Ak by tieto náklady, resp. priama škoda boli následne pripočítané, žalobca by dostal nie náhradu škody ale celé budúce tržby bez zohľadnenia nákladov, ktoré by na ich dosiahnutie museli vynaložiť, čiže viac ako keby nebolo k porušeniu zmluvy došlo. Keďže žalovaný žalobcovi uhradil priamu škodu uplatnenú v konaní 8Cb/168/1999 a 12Cb/5/2012, tieto uhradené náklady je potrebné odpočítať z uplatneného ušlého zisku a príslušenstva.

11. Ďalej podľa žalovaného suma 261 321 Sk, uplatnená v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 8Cb/359/2000, nebola žalobcovi súdom priznaná, ani uhradená zo strany žalovaného, preto je potrebné z ušlého zisku uplatneného žalobcom odpočítať sumu 133 395 Sk a 861 082 Sk, t. j. spolu 994 477 Sk, čo predstavuje spolu 33 010,59 €. Žalovaný si na započítanie uplatňuje sumu 70 000 Sk, ktorú postúpil žalobca svojmu synovi J. H. za účelom splatenia dlhu na nájomnom. Žalovaný si uplatňuje na započítanie pohľadávku voči povinnému vo výške 292,47 € z titulu priznanej náhrady trov konania voči žalobcovi, priznanú uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 12Cb/180/2002-238 z 5. 6. 2020. O uvedené sumy je pri rozhodnutí potrebné tiež ponížiť nárok žalobcu na náhradu ušlého zisku. Celkovo je teda uplatnený ušlý zisk a príslušenstvo potrebné znížiť o sumu 49 923,02 €. Keďže do celkovej žalovanej istiny boli odpočítavané čiastky priznané v iných konaniach je dôležité, aby žalobca tieto čiastky identifikoval podľa právneho titulu a podľa obdobia, za ktoré tento ušlý zisk vznikol a podľa lokality. Len tak sa dá vylúčiť, že o danom nároku ešte nebolo rozhodnuté.

12. Čo sa týka úrokov z omeškania, žalobca si posledným upresnením petítu začal uplatňovať úrok z omeškania vo výške 20 % ročne a 0,2 % denne. Žalovaný poukazuje na skoršie rozhodnutia okresného súdu potvrdené rozsudkami odvolacieho súdu sp. zn. 41Cob/34/2019 z 13. 8. 2020 a taktiež poukazuje na rozhodnutie okresného súdu vydaného pod sp. zn. 8Cb/359/2000, kde bola stanovená otázka, od ktorého momentu vznikol úrok z omeškania v prospech žalobcu a taktiež bola ustálená aj výška úrokovej sadzby úroku z omeškania. Na základe uvedeného žalovaný navrhuje, aby súd žalobu vo zvyšnej časti sumy zamietol a zamietol aj časť nároku na úrok z omeškania, ktorý súd v zmysle nižšie uvedené uzná za dôvodný a výške uplatnených, započítacích a iných námietok žalovaného, ktoré prevyšujú nerozhodnutý nárok na ušlý zisk vo výške 35 857,16 €. Žalovaný zároveň predložil aj oznámenie o postúpení pohľadávky z 15. 4. 2005 a z 22. 4. 2005, čiastočný výpis z účtu žalovaného vedeného v UniBanka a. s.. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril, taktiež sa nezúčastnil ani ďalšieho pojednávania, ktoré sa konalo 2. 2. 2021.

13. Dňa 29. 1. 2021 žalobca zaslal súdu elektronicky žiadosť o prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Centra právnej pomoci, pretože bez advokáta je prekážka na jeho strane, aby mohol plnohodnotne uplatniť právo na spravodlivý proces.

14. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti

15. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

16. Napriek tomu, že konanie bolo začaté za účinnosti z. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30. 6. 2016 (ďalej len „OSP“), v súlade s ust. § 470 ods. 1 CSP súd postupoval v konaní podľa ustanovení CSP (tzv. princíp okamžitej aplikability procesných noriem). Okresný súd v súlade s § 162 ods. 3 CSP, návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný. Okresný súd predovšetkým poukazuje na tú skutočnosť, že dôvod, pre ktorý žalobca žiadal prerušiť konanie, nie je zákonným dôvodom na jeho prerušenie podľa § 162, § 163 alebo § 164 CSP. Žalobca okresnému súdu nepreukázal, že sa rozhoduje, resp. že nebolo rozhodnuté o poskytnutí právnej pomoci, o ktorú mal požiadať. Okresnému súdu bol doručený iba pravdepodobne screenshot elektronickej žiadosti žalobcu o právnu pomoc v čase, keď nebol stranou sporu (19. 11. 2020). Okresnému súdu bol návrh na pripustenie žalobcu do konania namiesto pôvodného žalobcu (COMMER.Co, s. r. o.) doručený až 23. 11. 2020, o ktorom bolo rozhodnuté až uznesením z 26. 11. 2020, právoplatnosťou ktorého sa žalobca stal stranou sporu v tomto konaní. Z podania žalobcu navyše nevyplýva, či bola žiadosť Centru právnej pomoci skutočne doručená a obsahovala všetky náležitosti, pričom je potrebné poukázať na § 10 ods. 1 z. č. 527/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z., podľa ktorého sa žiadosť o poskytnutie právnej pomoci podáva písomne, nie elektronicky a jej súčasťou majú byť aj doklady preukazujúce, že sa žalobca nachádza v stave materiálnej núdze. Žiadny takýto dokument však zo strany žalobcu nebol predložený súdu ani pri návrhu na prerušenie konania. Žalobca napokon predložil aj rozhodnutie Centra právnej pomoci z 25. 11. 2020 o neposkytnutí predbežnej právnej pomoci, v ktorom bol žalobcovi vyčítaný nedostatok súčinnosti (žalobca nezdvíhal opakovane telefón, ani späťne nekontaktoval Centrum právnej pomoci).

17. Žalobcovi bol poskytnutý dostatok času na zabezpečenie si zástupcu v konaní pred súdom, pričom o povinnosti si ho zabezpečiť bol súdom upovedomený elektronicky už 11. 11. 2020. V danom prípade súd rozhoduje o predmete konania, pri ktorom sa nevyžaduje povinné zastúpenie a v takých prípadoch je len možnosť, nie však povinnosť strany sporu nechať sa zastúpiť v konaní zástupcom z radov advokátov. Súdu nebolo zo strany žalobcu preukázané, akou zdravotnou indispozíciou trpí, ktorá by mu znemožňovala samostatne sa v konaní zastupovať. V tomto smere žalobcom predložené všeobecné vyjadrenie jeho ošetrojúceho lekára, že sa osobne nemôže zúčastniť úkonov na súde dňa 8. 9. 2020 bez uvedenia konkrétnej diagnózy, nie je dostatočným dôkazom o existencii objektívnej prekážky na strane žalobcu riadne sa v konaní zastupovať. Súd má taktiež dôvodné pochybnosti, či žalobca vôbec spĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci poskytovanej Centrom právnej pomoci, ak v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 8Cb/359/2000 bola žalobcovi na základe právoplatného rozsudku vyplatená suma 42 943,86 € len na istine a z tejto sumy mu bolo taktiež priznané aj príslušenstvo, čo preukazuje, že žalobca sa evidentne nenachádza v stave materiálnej núdze. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že v konaní nie je spôsobilý sa samostatne zastupovať, okresný súd poukazuje na viaceré podania zo strany žalobcu v priebehu konania, ktoré podával sám a týkali sa odborných skutkových okolností predmetnej veci, navyše žalobca je aj prokuristom pôvodného žalobcu (COMMER.Co, s. r. o.), pričom v rámci konania predložil zmluvu o postúpení pohľadávok z 10. 11. 2020, ktorú vypracoval zjavne sám žalobca a na základe ktorej odkúpil pohľadávku voči žalovanému, ktorá tvorí predmet tohto konania. Súd teda nemal preukázané, že by znalosti žalobcu neboli dostatočné na to, aby sa v konaní mohol zastupovať aj sám, ako tomu bolo aj pri predchádzajúcich úkonoch. Okresný súd pripomína, že v

súlade s čl. 17 CSP je povinný postupovať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom a koná hospodárne.

18. Podľa § 261 ods. 1 ObZ, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 373 ObZ, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

20. Podľa § 379 ObZ, ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

21. Po rozhodnutí odvolacieho súdu (rozsudok z 13. 6. 2007, č. k. 41Cob/319/2006-236) bolo predmetom konania už len rozhodnutie o výške ušlého zisku vyčísleného žalobcom na sumu 35 857,13 € (1 080 232 Sk), ktoré bolo predmetom ďalšieho rozhodovania. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že za sporný považoval nárok na ušlý zisk vo výške 1 080 232 Sk ako žalobcom účtovanú cenu služby zvýšenú o infláciu pre 147 účastníckych staníc a nárok v časti úroku z omeškania priznaného z celej sumy. Napadnutý rozsudok v tejto časti zrušil podľa § 221 ods. 2 písm. h) OSP. V tejto súvislosti odvolací súd uviedol, že okresný súd sa podľa neho dostatočne nevysporiadal s tvrdením žalovaného, že pre stanovenie miery inflácie, znaleckou organizáciou, táto v znaleckom posudku vychádzala len z internetových stránok NBS, čo nie je relevantný podklad, pretože podľa zákona č. 540/2001 Z. z. o štátnej štatistike, štatistické informácie poskytuje Štatistický úrad SR. Taktiež mal okresný súd preveriť všetky zmluvy, ktoré žalobca uzavrel s tretími osobami za účelom zistenia existencie dohody o miere inflácie. Napokon sa okresný súd mal vysporiadať aj s námietkou týkajúcou sa výšky úrokovej sadzby úroku z omeškania s prihliadnutím na to, kedy žalobcovi vzniklo právo na náhradu škody.

22. Vzhľadom na uvedené závery odvolacieho súdu, okresný súd nemal dôvod opätovne sa zaoberať dôvodnosťou žaloby, v potvrdenej a uhradenej časti nároku na priamu škodu a ušlého zisku, pretože v tejto časti bolo rozhodnutie súdu právoplatné a ich uhradením nárok zanikol. Žalovaný vo svojom vyjadrení z 15. 12. 2020 opakovane sponchyboval túto časť nároku a okrem toho žiadal, aby suma vo výške 133 395 Sk (uplatnená ako priama škoda v konaní na okresnom súde sp. zn. 8Cb/168/1999) a sumu 861 082 Sk (uplatnená v tomto konaní), bola odpočítaná z uplatneného ušlého zisku v tomto konaní. Tejto námietke zo strany žalovaného nebolo možné vyhovieť z dôvodu, že tieto časti nárokov, ktoré boli rozhodnutiami súdu priznané a žalovaným zaplatené, nemajú žiadnu súvislosť s uplatnenou časťou ušlého zisku v tomto konaní. Na tomto závere nemení nič ani tá skutočnosť, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 8Cb/359/2000, nebola priama škoda žalobcovi priznaná z dôvodu, že ju nedostatočne preukázal. Skutočnosť, že žalovaný uznal žalobcom uplatnenú náhradu škody v tomto konaní vo výške 861 082 Sk, svedčí aj to, že v priebehu konania žalovaný túto škodu uhradil 17. 9. 2007, čo medzi stranami sporu nebolo taktiež sporné.

23. K námietke žalovaného týkajúcej sa celkového počtu účastníkov a správnosti výšky miery inflácie použitej pri výpočte jednotkovej ceny okresný súd uvádza, že tieto otázky už boli predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 8Cb/359/2000, v ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom (č. l. 538) o obdobnom nároku žalobcu voči žalovanému postavenom na tom istom skutkovom základe s tým, že v tomto konaní si žalobca uplatňoval ušlý zisk na základe tých istých zmlúv len za iné časové obdobie. Uvedený rozsudok bol potvrdený ako vecne správny odvolacím súdom rozsudkom z 18. 11. 2020, sp. zn. 41Cob/104/2019 (č. l. 713). Okresný súd preto poukazuje na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu z 18. 11. 2020, sp. zn. 41Cob/104/2019, ktorý v bode 57. svojho odôvodnenia uviedol „Po preskúmaní veci odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že bolo preukázané, že žalovaný porušil povinnosti vyplývajúce mu zo zmlúv o dielo, tým, že neoprávnene obmedzil žalobcovi výkon jeho činnosti vyplývajúcej z týchto zmlúv, pričom v príčinnej súvislosti s týmto konaním žalovaného žalobcovi vznikla škoda pozostávajúca zo skutočnej škody a ušlého zisku. Odvolací súd preskúmaním veci ďalej zistil, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške uplatnenej škody vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znaleckou

organizáciou CORPORA, a.s.. Z tohto znaleckého posudku vyplynulo, že nákladovosť žalobu je vo výške 33,02 %, z čoho ziskovosť žalobcu vychádza 66,98 %, pričom zo znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovaného znalcom D.. Q. T. X. na účely trestného konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 2T/113/2014 nevyplýva, že by žalovaný na účely vypracovania znaleckého posudku č. XX/XXXX znaleckou organizáciou CORPORA, a.s. znalci predložil sfaľšované, fiktívne účtovné doklady. Zároveň zo záverov tohto znaleckého posudku vyplýva, že v znaleckom posudku č. XX/XXXX znaleckej organizácie CORPORA a v znaleckom posudku č. X/XXXX a Doplnenia k Znaleckému posudku č. X/XXXX vypracovaného I. H.C. Q..J..H.. O. sú použité rovnaké postupy pri výpočte nákladovosti ušlého zisku a rozdiely medzi nimi vznikli z dôvodov iných podkladov poskytnutých k vypracovaniu týchto znaleckých posudkov. Z rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 2T 113/2014 zo dňa 28.03.2017 vyplýva, že žalovaný bol oslobodený spod obžaloby, že k vypracovaniu znaleckého posudku č. XX/XXXX znaleckou organizáciou CORPORA a.s. Bratislava v období od 19.07.2004 do 25.11.2004 predložil fiktívne, účelovo spracované doklady s nepravdivými údajmi. Žalovaný však žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal nesprávnosť záverov vyplývajúcich zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znaleckou organizáciou CORPORA, a.s., odvolací súd preto považoval námietku žalovaného, že zisk určený týmto znaleckým posudkom je nesprávny, za nedôvodnú. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o určení výšky náhrady škody a ušlého zisku vychádzal správne zo záverov znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou CORPORA, a.s.“.

24. Odvolací súd rovnako zistil, že „žalobca a žalovaný v roku 1995 uzavreli zmluvy o dielo, ktorými sa žalobca zaviazal, že bude pre žalovaného vykonávať servisné zabezpečovanie prevádzky televízneho, satelitného a terestrického prijímacieho systému vonkajších a vnútorných rozvodov, a to zmluvu o dielo zo dňa 22.05.1995 pre lokalitu Z. B. pre 582 účastníkov, zmluvu o dielo zo dňa 04.05.1995 pre lokalitu Ž. pre 748 účastníkov a zmluvu o dielo zo dňa 22.05.1995 pre lokalitu B. Š. pre 852 účastníkov. Cena diela bola v zmluvách o dielo určená paušálnou sadzbou podľa počtu účastníkov vo výške 30,-- Sk za mesiac na jedného účastníka. V zmluvách o dielo bola ďalej dohodnutá úprava ceny za dielo podľa miery inflácie a kurzu slovenskej koruny proti nemeckej marke vychádzajúc zo základnej úrovne tohto kurzu platného v januári 1995. Žalobca a žalovaný dňa 01.06.1995 uzavreli k uvedeným zmluvám o dielo dodatok k zmluve o dielo, ktorým doplnili uzavreté zmluvy o dielo v časti dohodnutej úpravy ceny za dielo podľa miery inflácie vyplývajúcej zo štatistických údajov alebo iných dostupných údajov Národnej banky Slovenska. Dňa 20.09.1995 žalovaný žalobcovi oznámil, že odstupuje od zmlúv o dielo. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom č.k. 8Cb/387/96-83 zo dňa 14.03.1997, právoplatným dňa 11.12.1997 rozhodol, že odstúpenie od zmlúv o dielo uzavretých medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.05.1995 pre lokalitu sídliska Ž., dňa 22.05.1995 pre lokalitu sídliska L. V. B. Š. a dňa 20.09.1995 pre lokalitu bytového fondu v Z. B. sú neplatné. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca mal okrem zmlúv o dielo uzavretých so žalovaným uzavreté zmluvy o dielo aj inými subjektmi.“.

25. Zároveň je potrebné poukázať aj na závery rozsudku okresného súdu z 24. 4. 2019, č. k. 8Cb/359/2000-538, v ktorom dospel k záveru, že „predložením uzatvorených zmlúv, resp. dokladov o platení ceny diel (č.l. 274 - 313 PV) žalobca mal v lokalite Z. B. uzatvorené zmluvy o dielo s rovnakým predmetom (vykonávanie servisného zabezpečovania prevádzky televízneho, satelitného a terestrického prijímacieho systému vonkajších a vnútorných rozvodov) s počtom účastníkov celkovo 1.014, pričom v prípade žalovaného to bolo 582 účastníkov. V lokalite Ž. mal žalobca uzatvorené zmluvy o dielo v rovnakom predmete zmluvy s počtom účastníkov celkovo 1.096 (z toho v prípade žalovaného to bolo 748 účastníkov) a v lokalite B. Š. s počtom účastníkov celkovo 1.000 (z toho pre žalovaného 852). Uvedené počty vyplývajú z vykonaných dôkazov, a to jednotlivých zmlúv ako aj z rozhodnutí Oblastného Telekomunikačného úradu Stredné Slovensko, pričom počet účastníkov uvedený v týchto rozhodnutiach bol nižší ako počet reálny.“. Z uvedeného tak vyplýva správnosť počtu účastníkov, použitých žalobcom na výpočet ušlého zisku v tomto konaní, čo preukázal predložením rovnakých zmlúv o dielo, aké predložil aj v predchádzajúcich konaniach. V konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 8Cb/359/2000, žalobca dokonca preukázal počet účastníkov uzatvorených zmlúv o dielo v celkovom počte 3110, čo je viac ako počet účastníkov, z ktorého žalobca vychádzal pri výpočte svojho nároku v tomto konaní. Rovnako tak súd poukazuje na ďalšie konanie vedené pred okresným súdom pod sp. zn. 12Cb/13/2006, kde sa taktiež rozhodovalo o nároku žalobcu z tých istých zmlúv len za iné časové obdobie a rovnako bolo v tomto konaní preukázané, že počet účastníkov zmluvných vzťahov 3015 je správny, čo potvrdil aj odvolací súd rozsudkom z 23. 6. 2010 sp. zn. 41Cob/20/2010. Okresný súd si nechal pripojiť uvedené spisy, kde sa taktiež nachádzajú dôkazy predložené žalobcom na preukázanie

počtu účastníkov zmluvných vzťahov, o ktorých správnosti súd nemal žiadne pochybnosti a vychádzal tak z predchádzajúcich právoplatných rozhodnutí súdov rozhodujúcich v skutkovo obdobných veciach.

26. V predchádzajúcich konaniach žalovaný rovnako ako v tomto konaní spochybňoval správnosť záverov znaleckého posudku CORPORA a. s., okresný súd však dospel k záveru, že nesprávnosť tohto znaleckého posudku sa žalovanému nepodarilo preukázať. Žalovaný napriek tomu, že v predchádzajúcich konaniach súdy jeho procesnú obranu neuznali, aj v tomto konaní opäť spochybnil závery tohto znaleckého posudku, avšak bez relevantného dôkazu, o ktorý by oprel skutkové tvrdenia o nesprávnosti tohto znaleckého posudku. Z tohto dôvodu súd v krátkosti len odkazuje na závery rozhodnutí súdov v konaní vedenom pod sp. zn. 8Cb/359/2000 a z dôvodu hospodárnosti neopakoval tie isté argumenty, ktoré už boli uvedené na potvrdenie správnosti znaleckého posudku CORPORA a. s..

27. Súd sa rovnakým spôsobom vysporiadal aj s námietkou nesprávne použitej miery inflácie pri výpočte ušlého zisku a opätovne poukazuje na odôvodnenie okresného súdu z 24. 4. 2019, č. k. 8Cb/359/2000-538. Z neho vyplýva, že ušlý zisk bol preukázaný nakontrahovaným obratom a výškou ziskovosti, pričom miera inflácie bola použitá podľa vyjadrenia Štatistického úradu SR. Výška ceny vyplývala zo znaleckého posudku CORPORA a. s. po zohľadnení inflačnej a kurzovej doložky. Kurzová doložka v niektorých zmluvách dohodnutá nebola, žalobca si však uplatňoval nárok na ušlý zisk len zo zmlúv, ktoré inflačnú doložku obsahovali. Znalecký posudok CORPORA a. s. sa týka len obdobia ušlého zisku vypočítaného do roku 2004, preto žalobca na výpočet ušlého zisku za rok 2005 predložil analytický výpočet výšky škody vypracovaný D.. B. K., ktorý vychádzal zo znaleckých posudkov vypracovaných CORPORA a. s. a D.. V. T. č. XXX/XXXX. Pri výpočte ceny za rok 2005 vychádzal z výšky inflácie za rok 2004, ktorá predstavovala 7,55 %, vypočítaná ako priemer medziročnej miery inflácie (CPI) z dokumentu zverejneného 22. 3. 2006 na stránke www.nbs.sk, ktoré zverejňuje NBS v rámci svojej štatistiky ako vybrané makroekonomické ukazovatele. Je potrebné zdôrazniť, že výška takto vypočítanej inflácie oproti inflácii zverejnenej Štatistickým úradom SR predstavoval rozdiel iba v časti 0,05 %, pričom aj Štatistický úrad SR vychádza len z tých údajov, ktoré mu poskytnú iné štátne inštitúcie, vrátane NBS, čo vyplýva z ustanovenia § 13 zákona č. 540/2001 Z. z. o štátnej štatistike. Z uvedeného tak vyplýva, že ušlý zisk aj za rok 2005 bol žalobcom vypočítaný správne. Okresný súd taktiež poukazuje aj na zmluvné dojednania jednotlivých zmlúv, v ktorých bola dohodnutá inflačná doložka, z ktorých vyplýva, že pri výpočte inflácie sa použijú údaje z odborných médií (napr. Trend, Profit, Hospodárske noviny a pod.) a v prílohe k zmluvám o dielo uzatvorenej 1. 6. 1995 vyplýva, že si zmluvné strany dohodli ako zdroj údajov o inflácii štatistické údaje alebo iné dostupné údaje z NBS a pod. Vzhľadom na to, že si zmluvné strany ako zdroj informácií stanovili nielen údaje zverejnené Štatistickým úradom SR, ale aj údaje z NBS, okresný súd tak nevidí dôvod, prečo by mali byť výpočty žalobcu vychádzajúce z údajov zverejnených NBS považované za nesprávne. Pre úplnosť súd uvádza, že rovnaké argumenty o nesprávnosti výpočtu jednotkovej ceny zvýšenej o infláciu žalovaný použil aj v konaní pred súdom vedenom pod sp. zn. 12Cb/13/2006, v ktorom bol vypočítaný aj svedok D.. F.. Okresný súd v predmetnom konaní výpoveď svedka, ani procesnú obranu žalovaného neuznal a považoval výpočet ušlého zisku, vypočítaného žalobcom na tých istých podkladoch, za správny (rozsudok z 25. 6. 2009, č. k. 12Cb/13/2006-306) a správnosť jeho výpočtu potvrdil aj odvolací súd v rozsudku z 23. 6. 2010, sp. zn. 41Cob/20/2010.

28. Okresný súd tak mal preukázané, že nárok žalobcu na zaplatenie zvyšnej časti vyčísleného ušlého zisku, ktorý doposiaľ nebol zo strany žalovaného uhradený, je dôvodný. Výška ušlého zisku bola zo strany žalobcu preukázaná, pri jej výpočte vychádzal zo správneho a preukázaného počtu účastníkov zmluvných vzťahov pre lokalitu B. Š., Ž. T. Z. B. (spolu 3 015) a použil pre výpočet pomer ziskovosti 66,98 %, rovnako ako za predchádzajúce obdobia, za ktoré bol ušlý zisk žalovanému už uhradený. K tým istým záverom dospel okresný súd v konaniach vedených pod sp. zn. 8Cb/359/2000 a 12Cb/13/2006, ktorého rozhodnutia boli v oboch prípadoch potvrdené odvolacím súdom.

29. Žalovaný v rámci procesnej obrany žiadal odpočítať z nároku žalobcu nárok vo výške 14 296,39 € s poukazom na konanie vedené na okresnom súde sp. zn. 12Cb/180/2002, v ktorom si žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody za lokalitu B. Š. za obdobie 1/2001 - 12/2001. Za rovnaké obdobie si pritom žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody aj v tomto konaní. Okresný súd považuje procesnú obranu žalovaného v tomto smere za nedôvodnú, pretože predmetom konania vedeného na okresnom súde sp. zn. 12Cb/180/2002, bol iba nárok na náhradu škody vo výške 12 000 Sk, čo predstavuje 398,33 € s príslušenstvom za obdobie 7/1998 - 12/1998. Je pravdou, že žalobca svoj návrh v tomto konaní postupne rozširoval aj o ďalšie obdobia, okresný súd však v tomto konaní o rozšírení žalobného návrhu

nerozhodol a žaloba bola právoplatne zamietnutá rozsudkom pre zmeškanie žalobcu z 20. 9. 2017 č. k. 12Cb/180/2002-83. Okresný súd však považoval za dôvodný nárok žalovaného na započítanie sumy 292,47 € ako pohľadávku voči žalobcovi z titulu priznanej náhrady trov konania, ktorú bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanému uznesením z 5. 6. 2020, č. k. 12Cb/180/200-238. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným 21. 7. 2020. v tomto prípade boli splnené všetky predpoklady pre započítanie vzájomných pohľadávok žalobcu a žalovaného v súlade s ust. § 580 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“). Týmito predpokladmi sú vzájomnosť pohľadávok žalobcu a žalovaného, rovnaký druh započítaných pohľadávok, ktoré sú kompenzabilné a napokon zo strany žalovaného bol realizovaný započítací prejav v rámci procesnej obrany. Účinky započítania a teda zánik pohľadávky žalobcu nastala dňom, keď sa vzájomné pohľadávky stretli, t. j. okamihom splatnosti neskoršej kompenzabilnej pohľadávky (ŠTEVČEK, Marek, BAJÁNKOVÁ, Jana, BARICOVÁ, Jana, a spol. Občiansky zákonník II. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2019, s. 2193.) V tomto prípade k stretu pohľadávok došlo ku dňu vykonateľnosti predmetného uznesenia (21. 7. 2020) a k tomuto dňu pohľadávka žalobcu zanikla v rozsahu, v akom sa pohľadávky navzájom kryjú, v tomto prípade v rozsahu 292,47 €.

30. Žalovaný napokon žiadal započítať aj sumu 2 323,57 € (70 000 Sk), ktorú mal žalobca postúpiť svojmu synovi J. H. za účelom splatenia dlhu na nájomnom, čo malo vyplývať z predloženej listiny oznámenia o postúpení pohľadávky z 15. 4. 2005. Túto námietku okresný súd nepovažuje za dôvodnú, pretože pohľadávka vo výške 2 323,57 € (70 000 Sk) nie je pohľadávkou žalovaného ale pohľadávkou žalobcu, ktorú si on po postúpení započítal voči žalovanému. Započítať možno len vzájomné pohľadávky žalobcu a žalovaného, čo v tomto prípade nie je splnené, pretože predošlým započítaním pohľadávky žalobcu sa táto nestáva pohľadávkou žalovaného voči žalobcovi, ale táto v dôsledku započítania zanikla.

31. Vzhľadom na to, že časť nároku žalobcu na úhradu ušlého zisku bola v konaní uhradená žalovaným, čím došlo k jej zániku, bola tak žaloba dôvodná vo zvyšnej časti 35 564,69 €, už aj po zohľadnení započítania pohľadávky žalovaného (292,47 €). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

32. Podľa § 340 ods. 2 ObZ, ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

33. Podľa § 365 ods. 1 ObZ, dlžník je v omeškaní, ak nespĺni riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

34. Podľa § 768f ObZ, ustanovenia účinné od 15. januára 2009 sa nevzťahujú na omeškanie, ktoré vzniklo pred 15. januárom 2009.

35. Podľa § 369 ods. 1 ObZ v znení účinnom do 14. 1. 2009, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10% vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu, sa použije počas celého tohto polroka.

36. Žalobca si v žalobe a jej následných zmenách pripustených súdom uplatňoval aj zákonný úrok z omeškania. V prípade práva na náhradu škody ustanovenia ObZ nestanovujú splatnosť nárokov veriteľa. Pokiaľ medzi účastníkmi uvedených zodpovednostných záväzkových vzťahov nedôjde k odlišnej dohode, vzťahuje sa na ich splatnosť § 340 ObZ. V deň nasledujúci po kvalifikovanej žiadosti, resp. výzve veriteľa o uhradenie vzniknutej škody je dlžník povinný plniť a v prípade márneho uplynutia danej lehoty sa na ďalší deň dostáva do omeškania. Zo strany žalobcu nebola preukázané, že by žalovaného vyzval pred podaním žaloby kvalifikovanou výzvou na náhradu vyčíslenej škody, čo vyplýva aj z toho, že žalobca až po podaní žaloby na niekoľko pokusov vyčíslil svoj nárok. V danom prípade sa žalovaný po prvý raz dozvedel o výške škody, ktorú si žalobca uplatňoval v tomto konaní, až po doručení žaloby súdu, a preto za kvalifikovanú výzvu žalobcu na uhradenie vzniknutej škody je potrebné považovať doručenie žaloby. K rovnakému záveru dospel okresný súd aj v predchádzajúcich konaniach, v ktorých si žalobca uplatňoval svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému a správnosť ktorého potvrdili odvolací súd (rozsudok z 18. 11. 2020, sp. zn. 41Cob/104/2019, rozsudok z 13. 8. 2020 sp. zn.

41Cob/34/2019). Žalovaný sa tak do omeškania dostal prvý deň potom, čo mu žaloba bola doručená, a to v takom rozsahu, v akom bol nárok v žalobe vyčíslený.

37. V danom prípade bola žalovanému doručená žaloba spolu s jej rozšíreniami (č. I. 7, 9 a 16) 17. 3. 2006, ktorou si uplatňoval skutočnú škodu vo výške 28 582,68 € (861 082 Sk) a ušlý zisk vo výške 203 467,04 € (6 129 648 Sk). Zmena žaloby z 14. 3. 2006 sa týkala rozšírenia ušlého zisku o sumu 215 711 Sk na celkovú sumu 210 633,31 € (6 345 539 Sk). O všetkých zmenách žaloby rozhodol súd na pojednávaní 27. 3. 2006, kedy sa o nich žalovaný po prvý raz dozvedel. Na pojednávaní 20. 4. 2006 súd rozhodol o zastavení konania v časti 527,29 € (15 885 Sk), v ktorej žalobca vzal svoj návrh späť. Predmetom konania tak bola škoda po odpočítaní tejto čiastky. Pri pripustení rozšírenia žaloby súd vychádzal z dátumu, kedy bolo pripustené rozšírenie žaloby súdom, keďže samotný návrh nemá účinky podanej žaloby. Pokiaľ ide o nárok na náhradu skutočnej škody vo výške 28 582,68 € (861 082 Sk), ktorá bola žalobcovi priznaná, do omeškania sa žalovaný v tejto časti nároku dostal dňom nasledujúcim po doručení žaloby t. j. 18. 3. 2006. Omeškanie trvalo do dňa uhradenia tohto nároku, t. j. do 17. 9. 2007. Od rovnakého dátumu sa dostal žalovaný do omeškania s uplatnenou časťou ušlého zisku vo výške 70 999,07 € (2 138 918 Sk) a to až do jej uhradenia dňa 12. 9. 2006. S ďalšou časťou z ušlého zisku vo výške 103 243,84 € sa žalovaný dostal do omeškania odo dňa nasledujúceho po pripustení zmeny žaloby, t. j. od 28. 3. 2006 a žalovaným bola táto časť uhradená 12. 9. 2006. Zo zvyškom priznaného nároku žalobcu, ktorý predstavuje ušlý zisk vo výške 35 857,13 € sa žalovaný dostal taktiež do omeškania od 28. 3. 2006, pričom uvedené omeškanie trvalo do zániku pohľadávky započítaním v rozsahu pohľadávky žalovaného vo výške 292,47 € ku dňu 21. 7. 2020 a od nasledujúceho dňa trvá omeškanie zo zvyšnou časťou uvedenej sumy 35 564,66 €, ktorá nebolo doposiaľ uhradená.

38. Podľa právnej úpravy, účinnej v čase vzniku omeškania, žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 13 % p. a. (10 % + 3 %), pretože základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu, bola 3 %. Súd teda priznal žalobcovi právo na úrok z omeškania vo výške 13 % p. a., a to z priznanej výšky skutočnej škody a ušlého zisku tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

39. Podobne, ako v konaniach vedených na okresnom súde pod sp. zn. 8Cb/359/2000 a 12Cb/13/2006, aj v tomto konaní si žalobca uplatňoval na základe zmeny žaloby zmluvný úrok z omeškania 0,2 % denne z dlžnej sumy, ktorý mal vyplývať z uzatvorených zmlúv o dielo. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca si nemôže pri nároku na náhradu škody uplatňovať aj zmluvný úrok z omeškania. Vznikom zodpovednosti za škodu vzniká medzi stranami sporu mimozmluvný záväzkový vzťah, z ktorého vyplýva zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu a záväzok uhradiť ju žalobcovi ako poškodenému. Z tohto dôvodu nie je možné odvodzovať úrok z omeškania, ako príslušenstvo pohľadávky, ktoré sleduje vždy právny režim pohľadávky, z ustanovení jednotlivých zmlúv o dielo, pretože ten sa vzťahoval len na dohodnuté zmluvné podmienky ohľadom splatnosti ceny za dielo. K rovnakému záveru dospel aj odvolací súd, ktorý v rozsudku z 18. 11. 2020, sp. zn. 41Cob/104/2019, uviedol, že „súd prvej inštancie postupoval správne, keď vznik nároku na úrok z omeškania žalobcovi priznal od momentu, keď si nárok na náhradu škody a ušlého zisku úspešne uplatnil u žalovaného, t.j. od doručenia jednotlivých žalôb a pripustení rozšírení žalôb žalovanému a nie tak, ako by to vyplývalo zo zmlúv o dielo.“ (k rovnakému záveru odvolací súd dospel aj v rozsudku z 13. 8. 2020, sp. zn. 41Cob/34/2019). Z týchto dôvodov súd v tejto časti uplatneného úroku z omeškania žalobu zamietol ako nedôvodnú.

40. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Žalobca bol v konaní úspešný v časti istiny uplatneného nároku s výnimkou sumy 527,29 €, kde vzal žalobu späť z dôvodu nesprávneho výpočtu nároku a v časti pohľadávky, ktorá zanikla započítaním 292,47 €. Úspech žalobcu v percentuálnom vyjadrení predstavuje 99,5 % a úspech žalovaného 0,5 %. Okresný súd preto priznal žalobcovi podľa čiastočného úspechu nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 99 %.

43. Rovnako súd priznal žalovanému, ako úspešnej strane sporu, nárok na náhradu trov odvolacieho konania (vedeného pod sp. zn. 41Cob/319/2006) v súlade s § 396 CSP, v ktorom bolo odvolacím súdom vyhovené odvolaniu žalovaného.

44. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.